

Sag anlagt den 17. januar 2020 – Junqueras i Vies mod Parlamentet**(Sag T-24/20)**

(2020/C 68/74)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Spanien) (ved advokat A. Van den Eynde Adroer)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at søgsmålet til prøvelse af de anfægtede retsakter med bilag anses for at være rettidigt anlagt, at sagen antages til realitetsbehandling, at de anfægtede retsakter, som er genstand for sagen, kendes ugyldige og uden virkning i overensstemmelse med sagsøgerens påstande, og at Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er anlagt til prøvelse af Europa-Parlamentets afgørelse, som blev meddelt af dets formand, David Maria Sassoli, i plenarmødet den 13. januar 2020, om – henset til Junta Electoral Central (den centrale valgkommission, Spanien) afgørelse af 3. januar 2020, efterfulgt af Tribunal Supremos (øverste domstol, Spanien) afgørelse af 9. januar 2020 – at erklære Oriol Junqueras i Vies' mandat ledigt med virkning fra den 3. januar 2020 i henhold til Europa-Parlamentets forretningsorden og af det ved førnævnte afgørelse meddelte afslag på hasteanmodningen om at beskytte Oriol Junqueras i Vies' immunitet af 20. december 2019 (20.12.2019) indgivet af Diana Riba i Giner (MEP).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1 og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), idet artikel 13, stk. 3, i den europæiske valgakt af 1976 og artikel 4, stk. 7, i Europa-Parlamentets forretningsorden skal fortolkes således, at de kræver en procedure, som overholder disse rettigheder, og som gør det muligt at påberåbe sig og undersøge, om der foreligger undtagelser vedrørende erklæringen om ledighed af Oriol Junqueras i Vies' mandat.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af chartrets artikel 39, stk. 1 og 2, artikel 14, stk. 3, TEU, artikel 1, stk. 3, i den europæiske valgakt af 1976, princippet om loyalt samarbejde i artikel 4 TEU (i dette tilfælde fra Tribunal Supremos side), princippet om EU-rettenes forrang, artikel 9 (stk. 2) i protokol nr. 7 vedrørende privilegier og immuniteter og artikel 6 i Europa-Parlamentets forretningsorden, idet EU-Domstolens dom af 19. december 2019 i sag C-502/19 vedrørende netop Oriol Junqueras i Vies, hvori det blev fastslået, at Europa-Parlamentet skulle anmodes om at ophæve immuniteten, ikke har fået noget praktisk virkning. Subsidiært gøres det gældende, at der skal anlægges den nødvendige fortolkning i overensstemmelse med kravene i artikel 13, stk. 3, i den europæiske valgakt og artikel 4, stk. 7, i Europa-Parlamentets forretningsorden, således at Europa-Parlamentet kan fastslå, at der foreligger de i disse artikler fastsatte undtagelser til en erklæring om mandatets ledighed, når der er en anerkendelsesværdig grund hertil, uden at statens nationale ret undersøges.
3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af chartrets artikel 39, stk. 1 og 2, og artikel 4, stk. 7, i Europa-Parlamentets forretningsorden, idet de statslige afgørelser, som ligger til grund for erklæringen om mandatets ledighed, ikke er endelige.

4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af chartrets artikel 39, stk. 1 og 2, artikel 3 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter »EMRK«), artikel 9 [stk. 1, litra a) og b)] i protokol nr. 7 vedrørende privilegier og immuniteter og artikel 6 i Europa-Parlamentets forretningsorden, idet virkningen af de immuniteter, som tilkommer sagsøgeren, ulovligt er blevet hindret.
5. Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 9 [stk. 1, litra a)] i protokol nr. 7 vedrørende privilegier og immuniteter, chartrets artikel 39, stk. 1 og 2, artikel 3 i protokol nr. 1 til EMRK, artikel 6 i Europa-Parlamentets forretningsorden og artikel 13, stk. 3, i den europæiske valgakt af 1976, idet der efter spansk lovgivning kræves forudgående anmodning om ophævelse af immunitet for at retsforfølge valgte medlemmer, således at Tribunal Supremos praksis i modsat retning er contra legem og fastsat ad hoc og ad hominem, uden fortilfælde, hvilket Tribunal Supremo selv har anerkendt. The confirmation that the payment has been completed

---

Sag anlagt den 17. januar 2020 – Deutsche Post mod EUIPO – Pošta Slovenije (Gengivelse af et horn)

(Sag T-25/20)

(2020/C 68/75)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ved advokat M. Viefhues)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Pošta Slovenije d.o.o. (Maribor, Slovenien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Pošta Slovenije d.o.o.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket (Gengivelse af et horn) – registreringsansøgning nr. 17 088 361

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. november 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 994/2019-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.